

gaaet ud paa at udelukke en Flytning af Personbanegaarden? Forholdet var jo dog det, at Loven af 1894, navnlig dens § 2, stillede sig saaledes med Hensyn til Fremtiden, at der skulde erhverves et tilstrækkeligt Areal til, at man en Gang i Fremtiden, hvis man vilde, kunde flytte Personbanegaarden over fra dens nuværende Sted og til samme Sted, hvor man har Godsbanegaarden. Altsaa i Hensyn til Loven af 1894 er det erhvervet et Areal, der er omtrent dobbelt saa stort som det, der behøves til Godsbanegaarden. Saaledes foreskriver Loven af 1894 § 2: Det har været sagt udtrykkeligt under Forhandlingerne i Tinget, at dette var Meningen dermed, og det er blevet udført. Nu ligger vi altsaa her med et dobbelt saa stort Areal, som vi behøve til Godsbanegaarden, og Spørgsmaalet er da dette: Har Planen af 1894 disponeret saaledes over dette Areal, at det er umuligt derefter at flytte Personbanegaarden derover? Jeg tror ikke, noget Medlem vil mene dette, og hvis man vil mene det, er det i hvert Fald fuldstændig urigtigt, thi der er ikke ved Planen af 1894 disponeret over det Areal, som i Virkeligheden maa blive optaget af Personbanegaarden, hvis en Gang denne flyttes derover, paa anden Maade, end at dette Areal med største Lethed kan ryddeliggøres. Det, som ligger derpaa, er dels en Kvaestamp, dels nogle Væsejpor og endelig en lille Lokomotivremise; den sidste kan meget godt blive der, hvis Personbanegaarden flyttes derover, og hvad det andet angaar, koster det ikke mer end en halv Snes Tusinde Kr. at flytte det altsammen bort. Dette kan man altsaa ikke mene danner nogen som helst Hindring for en Gang at gennemføre Flytningen af Personbanegaarden, hvis man kom dertil. Det har selvfølgelig ikke været Meningen med Planen, at den skulde foregribe dette Spørgsmaal; det, man vilde i 1894, var netop, at man skulde staa fuldstændig frit over for det. Nu er der heller ikke ved den Forandring af Planen, her kan komme i Betragtning, stet noget, hvorved man stiller sig anderledes til det Spørgsmaal end tidligere. Personbanegaarden kunde med største Lethed blive flyttet, hvis man holdt sig til Planen af 1894, og den kan med samme Lethed flyttes derover efter Planen af 1896. Hvis man ikke flytter Personbanegaarden, hvis det kommer dertil — og det kan intet Menneste vide — at man beslutter sig til at ombygge Personbanegaarden paa dens nuværende Plads, er Spørgsmaalet om Flytningen helt ude af Verden, og hvad skal man saa gøre ved de Arealer, der ere overflødige til Gods-

banegaarden nede Syd for Vesterbrogade? Der er da ikke andet at gøre end at sælge dem, og saa bliver Spørgsmaalet: Er der da foregrebet noget med Hensyn til Salget? Ja, tag saa Planen af 1894 for dem, og saa vil jeg sige, at skal man sælge disse Grunde, skal man gøre akkurat det samme som, hvis man flyttede Personbanegaarden: Man maa da rasere de Grunde, der er Tale om, og rasere den lille Lokomotivremise. Hvis man vil følge Planen af 1896, behøver man ikke heller at gøre det allermindste andet, naar man vil sælge Grundene. De ligge klare til Salg, akkurat lige saa klare som til at modtage en Personbanegaard. Derfor er Stillingen med Hensyn til dette Spørgsmaal fuldstændig fri, og naar det kommer op en Gang, — det vil formodentlig vare længe inden det sker — saa er Rigsdagens Medlemmer fuldstændig frit stillede til at sige nej, hvis de ville det, og sige ja, hvis de ville det. Mere kan man da ikke fordre efter alt, hvad man blev enig om i 1894. Jeg har for mit Vedkommende holdt mig fuldstændig loyalt til det Standpunkt, man indtog i 1894. Naar man er kommen ind paa den ulykkelige Betegnelse paa Planen C.: Fremtidig Personbanegaard, saa er det noget, man ikke for Alvor kan lægge Vægt paa. Jeg vil imidlertid bestemt hævde, at den, der skulde konstruere den ny Godsbanegaard, altsaa give en ny Plan, maatte ikke paa nogen Maade se bort fra, at det Areal, han havde til Raadighed, altsaa hele Arealen, en Gang, hvis Rigsdagen vilde beslutte det — jeg skal gentage det her — kunde komme til at skulle tjene til tillige at optage Personbanegaarden. Altsaa den Tanke havde staaet og maatte staa for ham, at dette Areal var til Godsbanegaard og eventuelt tillige til Personbanegaard. Men er der da noget mærkværdigt i, at Konstruktøren kommer til at skrive: „Fremtidig Personbanegaard“ paa det Areal, som han mener en Gang maatte skulde blive Personbanegaard, saafremt man bestemmer at flytte den nuværende Personbanegaard derover. Der er ikke noget som helst mærkværdigt derti. Naar man er kommen til at fremdrage dette i Landstinget, er det stet ved en ren Fejltagelse. Man er kommen forkert ind paa denne Betegnelse, underlig forkert ind paa den. Det er sikkert nok, at denne lille Baaakrift stod paa Planen, der gik til Udvalget, og hvis man i Landstinget havde, saaledes som man plejer at gøre i Særbanesager, ladet de Planer, som Udvalget faar sendt, gaa tilbage igen til Ministeriet, var der intet Menneste, som var kommen til at tænke paa denne Baaategning. Udvalget fik imidlertid den virkelig gode Ide